

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਚੌਪੜਾ ਜੇ.

ਕਰਨਾਲ -ਕੈਥਲ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸੋਸਾਇਟੀ, ਲਿਮਿਟੇਡ., ਕਰਨਾਲ , -ਅਪੀਲੈਂਟ।
ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 22 ਆਫ 1955

ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ (1947 ਦਾ XIV)-ਸੈਕਸ਼ਨ 10(1)

135g

(c)— ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ-
ਇੰਡਸ- 18 ਅਪ੍ਰੈਲ ਟ੍ਰਾਇਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ- ਕੀ ਮੈਂਡਮਸ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ
ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) —ਆਰਟੀਕਲ 220—ਮੈਂਡਮਸ ਦੀ ਲਿਖਤ—ਇਸ ਦੇ
ਮੁੱਦੇ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਲੋੜਾਂ—ਮੈਂਡਮਸ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਪਾਅ—ਕੀ ਉਪਚਾਰਕ ਜਾਂ ਰੋਕਥਾਮ—ਮੰਤਰੀ ਕਾਨੂੰਨ
—ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ—ਮੈਂਡਮਸ ਦੁਆਰਾ ਕਦੋਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਲਿਖਤ—ਦਾ
ਉਦੇਸ਼ — ਇਤਰਾਜ਼ ਵਜੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ—ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ
ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ—ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾਲ ਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ : -

(1) ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਾਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਫਰਜ਼ ਕਿਸੇ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਡਿਸਪਿਊਟ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਾਂ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਹੋਂਦ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਜਾਂ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ। ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਕੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਵਾਜਬ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਟੈਂਡਰਟ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਕੰਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮੰਤਰੀ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਪੋਟੀਓਆਈਡੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(2) ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਲਈ ਚਾਰ ਪੂਰਵ-ਲੋੜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, (1) ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ; (2) ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ; (3) ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਤੱਵ ਜਵਾਬ ਦੇ ਭਾਗ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਰਣਾ ਜਾਂ ਵਿਵੇਕ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮਾਈ ਨਿਸਟੀਰੀਆ 1 ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ (4) ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਹੈ, ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਫੈਨ। ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਯੋਗ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂਡਮਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਵਾਲਾਂ ਜਾਂ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਬੰਜਰ ਤਕਨੀਕੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

(3) ਮੰਦਮਸ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਪਚਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿਚ ਇਲਾਜ ਜਾਂ ਰੋਕਥਾਮ ਵਾਲਾ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂਡਮਸ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਜਾਂ ਉਪਚਾਰਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਜਾਂ ਰੋਕਥਾਮ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਲੰਘਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਮੈਂਡਮਸ ਦਾ ਸੂਬਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਪਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤ ਦਖਲ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਰੋਕਣ ਲਈ? IF ਇੱਕ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਲਿਖਤ; ਇਹ ਸੁਸਤ ਨੂੰ ਐਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਮਰਿਆਦਾ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਵਿਰੋਧ ਦਾ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਬੁਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਰਤੱਵ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਖਾਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮੰਦਾਮਸ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(4) ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤਤਾ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤਤਾ ਬਾਰੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਜਾਂ ਰਾਏ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਕ੍ਰਾਈਬਡ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੰਮ। ਜੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਐਕਟ * ਮੰਤਰੀ ਪੱਧਰੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ. ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਫਰਜ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ, ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਜੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਰਜ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਗਿਆਪਨ ਨੂੰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਜਾਂ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮੈਂਡਮਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(5) ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਇਸਦੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਹੈ।

(6) ਹਰੇਕ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਸ ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ

ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਗੁਸੀ-ਨਿਆਂਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਨਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਖੁਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

ਜਾਰਜ ਕਰੀਕ ਕੋਲਾ ਅਤੇ ਐਲ v. ਐਲੇਗਨੀ ਕਾਉਂਟੀ (1),

ਡਿਕਾਤੂਰ ਬਨਾਮ ਪੌਲਡਿੰਗ (2), ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਸਾਬਕਾ ਰਿਵਰਸਾਈਡ ਆਇਲ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਹਿਚਕੌਕ (3), ਸਟੇਟ ਆਫ ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਪੀ. ਸਾਰਥੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਰੈਕਸ ਬਨਾਮ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਗਲੈਂਡ (5), ਇਨ ਰੀ ਨਾਥਨ (6), ਇਨ ਰੀ ਬਾਰਲੋ (7) ਅਤੇ ਰਜਿ. v. ਜੁਆਇੰਟ ਸਟਾਕ ਕਾਮ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ (8) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਕਪੂਰ ਦੇ 17 ਮਾਰਚ 1955 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 247 ਆਫ 1954 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਐਚਆਰ ਸੋਢੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਲਡੀ ਕੌਸ਼ਲ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਐਚਆਰ ਅਗਰਵਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ.

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ. ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.-ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਇਹ ਅਪੀਲ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947.

(1) (1882) 59 M: 255.

(2) 10 ਐਲ. ਐਡ. 559, 568.

(3) 190 US 316

ੳ f4\T95 3 SCR 334, 346

(sTTSkag. 524 ਤੇ 526

(6) 12 QBD 473

ੳ (7) 30 LJQB 271

(8) 21 QBD 131, 135

ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਰਨਾਲ-ਕੈਥਲ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸੋਸਾਇਟੀ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੋਟਰ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਹਨ।

21 ਅਗਸਤ, 1953 ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ

31 ਅਕਤੂਬਰ, 1953. ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. J. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਗ 18 ਮਾਰਚ, 1954 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਨਾ ਮੰਨੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੱਕੋਸ਼ਾਹੀ ਕਰਨਗੇ। ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਜਾਓ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਝਗੜੇ ਦੌਰਾਨ ਸਨ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਸੁਲਾਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵੀ ਹੜਤਾਲ 1947 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਤਰਕ ਦੀ ਲਾਈਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। 16 ਮਈ, 1954 ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੋ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਾਜ਼ਾ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਕਾਇਮੀ ਦੌਰਾਨ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ। 17 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਤਿੱਖਾ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ 1947 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਲੰਦਰ ਵਿਖੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 15 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਨੂੰ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 21 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

¹ 1954, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੋਰਟ ਸੋਸਾਇਟੀ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੋ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਲਈ ਕਿਹਾ, (1)

ਪੀ. ਕਿ 1947 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ; ਅਤੇ (2) ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ. ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਈ ਸੀ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜੱਜ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਪੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ

ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ-(1) ਕਿ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ (2) ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ - ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਚੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਇਲਾਜ ਹੈ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਾਰਜ ਕ੍ਰੀਕ ਕੋਲਾ ਅਤੇ ਆਈ. ਕੇ . ਬਨਾਮ ਐਲੇਗਨੀ ਕਾਉਂਟੀ (1) ਵਿੱਚ ਮੰਦਮਸ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਮੌਡਮਸ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਪਾਅ ਹੈ,

ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੁਝ ਹੋਰ ਢੁਕਵੇਂ ਆਪਰੇਟਿਵ ਟ੍ਰਾਂਸ ਆਮ ਉਪਾਅ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਦਫਤਰ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੋਰਟ ਸੋਸਾਇਟੀ; ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਘਟੀਆ v . ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜਾਂ ਪਬਲਿਕ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕੁਝ ਖਾਸ ਫਰਜ਼, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, -----ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਭੰਡਾਰੀ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ, ਸੀ. ਜੇ. ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਲੋੜ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਜੇ ਕੋਈ ਆਮ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਰਿੱਟ ਐਡ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਠੋਸ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।"

ਰਿੱਟ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਲਈ ਚਾਰ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ: (1) ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ; (2) ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ 'ਤੇ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ; (3) ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਤੱਵ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੰਤਰੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨਿਰਣਾ ਜਾਂ ਵਿਵੇਕ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ (4) ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੁਕਮ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਹਨ, ਪਰ

ਸਿਰਫ: ਕੁਝ ਸਵਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹਰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਕਮਾਲ- ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਬਿੰਦੂ ਓਪਐਟੀਵਿਓ ਟ੍ਰਾਂਸ , ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪੋਰਟ ਸੁਸਾਇਟੀ ਹੋਵੇ; ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਹੱਕ, ਲਿਮਿਟਡ, ਕਮਾਲ ਲਈ, ਮੈਡਮਸ ਇੱਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਿੱਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਹੈ ' ਐਕਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. J. ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਉਦੋਂ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10(1) (ਸੀ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਾਂ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਲਿਖਤੀ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 'ਤੇ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੀ। ਮੈਡੇਮਸ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਵਾਲਾਂ ਜਾਂ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਬੰਜਰ ਤਕਨੀਕੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਅਗਲੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ, ਅਰਥਾਤ ਕੀ ਫਰਜ਼ ਜੋ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਧਾਰਾ 10(1)(c) ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੰਤਰੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਨਿਰਣਾ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਕਾਰਜ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਦਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਰਾਏ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਕ੍ਰਾਈਬਡ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੰਮ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਵੇਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਐਕਟ ਮੰਤਰੀ ਪੱਧਰ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਬੰਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

ਸਹੀ- ਸਹੀ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਓਪਰੇਟਿਵ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ-
ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਪੀ.ਆਰ.ਟੀ. ਸੁਸਾਇਟੀ;

• ਲਿਮਟਿਡ, ਕਮਲ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਡਿਊਟੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ
ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਧਾਰ. ਜੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਰਜ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ
ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ
ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੇ ਕੰਮ ਕਰੇ, ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਭੰਡਾਰ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਜੇ -
ਨਿਰਣੇ ਜਾਂ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ
ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ
ਦੁਆਰਾ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ "ਹੋ ਸਕਦਾ
ਹੈ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਕਸਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ
ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਥੋਪਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ
ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ
ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਖੜ੍ਹਨ ਦੀ
ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ; ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ
ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸੀ ਪਰ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ
ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ
ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ
ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਿਰਫ ਦੋ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। *ਡੇਕਾਟਰ ਬਨਾਮ*
ਪੌਲਡਿੰਗ (1) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਕਾਂਗਰਸ
ਦੇ ਇੱਕ ਮਤੇ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ
ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ

(1) 10 ਐਲ. ਐਡ. 559, 568.

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਸਾਰੀ ਅਧੀਨ,
ਮਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ:-

“ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਫਰਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ, ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਭਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮੁਖੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਮਤਿਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ, ਅਦਾਲਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ, ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ, ਬੇਸ਼ਕ, ਇਸ ਲਈ ਆਪਣਾ ਨਿਰਣਾ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਪਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਬਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਇਸ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ

ਸਕੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੋਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਜਾਂ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ,
ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਮ ਡਿਸਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ
ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੇ ਆਮ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ
ਹਵਾਲਾ
ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸਿਵਾਏ ਕੁਝ ਵੀ ਲਾਭਕਾਰੀ ਨਹੀਂ
ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ
ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕਦੇ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਰਿਟ. ਰਿਵਰਸਾਈਡ ਆਇਲ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਹਿਚਕੌਕ (1), ਇਹ ਮੰਦਮਸ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿ
ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਹਟਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ
ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਲਿਊ-ਲੈਂਡ ਦੀ ਚੋਣ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਜ਼ਮੀਨ
ਚਰਿੱਤਰ ਪੱਖੋਂ ਗੈਰ-ਖਣਿਜ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ:

*"ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਭੂਮੀ ਵਿਭਾਗ ਦਾ
ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ
ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਖਰੀਦ, ਵੇਚਣ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ
ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਨਤਕ ਜ਼ਮੀਨ. ਕੀ, ਉਸਨੇ ਸਹੀ
ਜਾਂ ਗਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ
ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਕੋਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ
ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ, ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ
ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਜੰਕਸ਼ਨ
ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇ
ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕੋਈ ਆਮ ਨਿਗਰਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

(I) 190 US 316

ਭੂਮੀ ਵਿਭਾਗ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਰਿੱਟ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਕਰਨਾ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਸਮਝਿਆ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਉਹ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਮੈਂਡਮਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਰਿੱਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ- ਰਿੱਟ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਗਲਤੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਦਾ ਬਦਲ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਕੋਈ ਬੁਨਿਆਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹੀ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਕਾਬੂ ਹੈ। ”

ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਪੀ. ਸਾਰਥੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਲਈ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ। ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ-

“ਪਰ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 10(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

(1) 1953 SCR 334, 346

ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਦਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਅਸਲ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਘੱਟ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨੇੜਿਓਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ

ਵੇਖੋ, ਜੇ ਭੰਡਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ, ਸੀ. ਜੇ.

ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸਮਾਪਤੀ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਅਵਾਰਡ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਡਿਸਪਲੇਅ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ, ਜੇਕਰ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਝਗੜਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਮੰਨਣਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ”

1947 ਦਾ ਐਕਟ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਥੋਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਾਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਫਰਜ਼ ਕਿਸੇ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਲੀ ਸਾਲਸ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਡਿਸਪਿਊਟ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਾਂ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ *ਰਾਇਲ ਕਲਕੱਤਾ ਗੌਲਫ ਕਲੱਬ ਮਜ਼ਦੂਰ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)*। ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਹੋਂਦ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਜਾਂ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਕੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਐਕਟ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ *ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀਦਾਸ ਰਣਛੋੜਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)* ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਤਰਕ ਯੋਗ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪਰਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਿੱਧੂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਤਾਂ *ਬੇਈਮਾਨੀ ਵਾਲਾ ਸੀ*, ਨਾ ਹੀ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੰਤਰੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਲੰਬੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

(1) ਏਆਈਆਰ 1956 ਕੈਲ 550।

(2) ਏਆਈਆਰ 1952 ਬੰਬ 468

ਜੇ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਲੈਕਸਟੋਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਹੁਕਮ "ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੀ ਲਿਖਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ...ਉਪਚਾਰਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ" ਅਤੇ "ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ "ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ-

"ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ" ਦਾ ਫਿਕ ਮਤਲਬ। (ਕਾਲੇ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਭਾਗ III, ਪੰਨਾ 110)। ਲਾਰਡ ਮੈਨਸਫੀਲਡ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਖਾਸ ਉਪਾਅ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ

ਕਿ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਰੈਕਸ ਬਨਾਮ ਬੈਕ ਆਫ ਇੰਗਲੈਂਡ (1), ਇਸ ਕਥਨ ਨੂੰ ਲਾਰਡ ਈਸ਼ਰ ਐਮਆਰ ਦੁਆਰਾ ਇਨ ਰੀ ਨਾਥਨ (2) ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ-

"ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਖਾਸ ਉਪਾਅ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਤਦ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ."

ਉਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੋਵੇਨ ਐਲਜੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ-

"ਮੈਡਮਸ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੀ ਲਿਖਤ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨੁਕਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਾਈ ਮੈਗਨਾ ਚਾਰਟਾ ਤਾਜ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਖੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਿੰਗੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਜਾਂ ਸੰਭਵ ਉਪਾਅ ਸੀ।

(1) 2 ਡੋਗ। 524 ਤੇ 526.

(2) 12 QBD 473

ਕਮਾਲ- ਇਨ ਰੀ ਬਾਰਲੋ (1), ਹਿੱਲ, ਜੇ., ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਓਪਵਾਟੀਵ? ਐਸਐਨਐਸ- ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਬਰਾਬਰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੈ, ਪੋਰਟ ਸੋਸਾਇਟੀ; ਲਾਭਦਾਇਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ- ਲਿਮਿਟੇਡ, ਕਮਲ। ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਰਿੱਟ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਭੰਡਾਰੀ, ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ, ਲਾਭਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ, ਰਿੱਟ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਫੀਲਡ, ਜੇ., ਰਜਿ. ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜੁਆਇੰਟ ਸਟਾਕ ਕਾਮ ਕੰਪਨੀਆਂ (2) ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ-

"ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਇਸ ਉਪਾਅ ਦੇ ਬਰਾਬਰ

ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਖਤ ਇੱਕ
 ^ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਉਪਾਅ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ^x। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ
 ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ ' ਕਿ ਇਹ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨੀ
 ਪਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਸੁਲਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਬਿਨਾਂ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ
 ਸਕਦਾ ਸੀ।

x

ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਡਿਊਟੀ
 ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਖਾਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ
 ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
 ਨਿਆਂ ਜੇਕਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ ਉਪਾਅ ਦੀ
 ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ
 ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ
 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਉਸ ਰਾਹਤ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ
 ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨਿਰਣੇ
 ਜਾਂ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ

- (1) 30 LJQB 271
- (2) 21 QBD 131, 135

ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ :

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੰਦਾਮਸ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਪਾਅ ਹੈ ਦੀ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਜਾਂ ਰੋਕਥਾਮ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂਡਮਸ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਜਾਂ ਉਪਚਾਰਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਜਾਂ ਰੋਕਥਾਮ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ, ਜਾਂ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦੇਣਾ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸੂਬਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। -

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਲਿਖਤ; ਇਹ ਸੁਸਤ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮਦਦ ਮੰਗਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ।

.ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਸੁਹਿਰਦ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਨੂੰਨ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦਿਗੀ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਜੋ ਝਗੜਾ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਕਮਾਲ ਕੋਲ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ? ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਜੋ ਇਸਦੀ ਕਾਗਨੀਪੋਰਟ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਲਿਮਟਿਡ, ਕਮਲ।

ਦਾ ਰਾਜ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਦੇ ਕੋਰਸ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇਕ ਹੋਰ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਭੰਡਾਰੀ ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਜਾਂ ਖੁਦ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਇਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਖੁਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਆਉਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ . ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦੇ

ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲਾ *ਇੰਡੀਅਨ ਸੈਟਲ ਐਂਡ ਸੈਟਲਰਜੀਕਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਇੰਡਸ ਟ੍ਰਾਇਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* (1) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਸ਼ੱਕ ਜਤਾਇਆ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਵੈਧ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਭੋਪਾਲ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ *ਹਮੀਦੀਆ ਸੈਚ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ, ਭੋਪਾਲ ਬਨਾਮ ਭੋਪਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* (2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨਿਰਣਾ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਵੈਧ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਸ ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

((1) ਏਆਈਆਰ 1953 ਸੈਡ. 98

(2) ਏਆਈਆਰ 1954 ਭੋਪਾਲ 17

ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ. ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਨਾ ਹੀ, ਕੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਵਾਲ-ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। (*ਕਦਾਚੀਰਾ ਮੋਟਰ ਸਰਵਿਸ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)*)। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। .

ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੋਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਕੇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੱਕ ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ, ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਕਰਾਂਗਾ।

(1) ਐਮ 1957 ਮੈਡ. 700

ਕਮਲ-ਜੱਟ ਬੇਸ਼ੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਆਪਰੇਟਿਵ ਟ੍ਰਾਂਸ-ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪੋਰਟ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ; ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਿਸ-ਲਿਮਿਟਡ, ਕਮਲ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ।

ਭੰਡਾਰੀ। ਸੀ ਜੇ,

ਚੋਪੜਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ